

[Riishøj]

Derudover er der som nævnt muligheder for at udbygge med decentral kraftvarme væsentligt ud over de 450 MW, og jeg henviste her til Lauge Pedersens undersøgelser; de er mig bekendt ikke blevet imødegået.

Det er også – og det er også heldigvis indføjet i vores dagsorden – nødvendigt at fjerne den afgiftsmæssige diskrimination, som der er over for de naturgasfyrede decentrale værker. Her skal jeg henvise til Henrik Lunds beregninger, bl.a. i bladet El og Energi og i Energi og Planlægning, først og fremmest det sidste tidsskrift – i det andet er det vist blevet omtalt – og de er ikke blevet imødegået. Der er her og nu et afgiftsmæssigt problem. Fjerner vi ikke det, diskriminerer man afgiftsmæssigt groft over for de decentrale værker. Derfor skal det afskaffes.

Man bør også for at fremme udbygningen se på den finansielle side. Man bør indføre rentelattede indeklån; vi har indeklånene i dag, men de bør gøres rentelattede, og SF vil til finanslovsforslaget fremsætte forslag om midler hertil. De midler er godt anvendt og kommer rigeligt igen. Vi bør også yde støtte til informationsvirksomhed med hensyn til udbygning med kraftvarmeværker, som er baseret på indenlandske brændsler og på vedvarende energi. Vi skal i gang med en alternativ udvikling, hvis vi skal leve op til de internationale faresignaler, der er sendt ud.

Vi mener også, at tilskuds- og støtteordninger til elbesparelser bør udvides, og at man må sikre en langt hurtigere anvendelse af forskningsresultater og understøtte dem igennem tariff- og afgiftssystemerne. Hvis der ikke er en økonomisk motivation for virksomhederne og forbrugerne, får vi ikke nogen fremskridt. Det er uacceptabelt som påvist bl.a. i Ingeniøren den 30. oktober 1987, at den støtte til energiforskningsmidlerne, der er direkte møntet på elbesparelser, kun er 8 mio. kr. ud af en samlet støtte på 113 mio. kr. og endda 270 mio. kr., hvis vi tager det samlede teknologiprogram.

Det er SF's opfattelse, at et lovindgreb er nødvendigt for at sikre en tilstrækkelig høj mindstebetaling for el. Vi kan se, hvordan de forhandlinger foregår. Men når man ikke op på i hvert fald over de 30 øre pr. kWh, må Folketinget gribe ind og naturligvis i udvalget modtage beregninger, som kan danne grundlag for et lovindgreb. Foreløbig har Elkraft jo lagt ud, efter mine informationer med en sats, der med

døgnvariationerne er 21 øre, og den aftale bør naturligvis forkastes.

Vi må også gennem et lovindgreb – men det er mere enkelt, for det er i statsligt regi – fjerne de skæve afgifter, som favoriserer kul og straffer naturgassen.

Derfor er SF medforslagsstiller til dagsordenen. Hvis vi ikke får det stop for nye kulfyrede værker og gør det tidsubegrænset, vil energipolitikken fortsat i modstrid med Brundtland-rapportens anvisninger basere sig på den nemmeste, men globalt set dødsensfarlige udvikling: større forbrug af fossile brændsler. Det fører sandsynligvis til klodens undergang og vil betyde miljökatastrofer i et hidtil helt uset omfang.

Derfor skal jeg anbefale den dagsorden, som Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har foreslået. Jeg beklager fortsat, hvis det såkaldt grønne flertal ikke fungerer i dag, heller ikke i denne sag.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Hr. Riishøj mener ikke, der er etableret en alternativ energipolitik her i landet. Hvad kalder hr. Riishøj udviklingen på vindenergiområdet, på energibesparelsesområdet – områder, hvor Danmark i hvert fald er i besiddelse af en førerposition – og nu udviklingen med de decentrale kraftvarmeværker? Jeg finder faktisk, at det er vigtige elementer i et alternativ til atomkraften, en alternativ energipolitik, og det var det, hr. Riishøj sagde der ikke var.

Dernæst vil jeg gerne stille det spørgsmål – da hr. Riishøj kan referere til, at der kører mange decentrale værker i Vesttyskland – hvor mange af dem der kører med halm, biogas og affald. Det har netop været vigtigt for Socialdemokratiet i aftalen at sørge for, at vi samtidig tog andre miljøpolitiske hensyn i den energipolitiske og miljøpolitiske udvikling, der omgærdes spørgsmålet om de decentrale kraftvarmeværker.

Endelig vil jeg sige, at det forekommer mig, at hr. Riishøj er meget tæt på at beklage, at Socialdemokratiet har fastlagt en energipolitik op igennem 1970'erne og et stykke ind i 1980'erne, og at det stadig væk kan lykkes Socialdemokratiet at fastholde den positive udvikling i energipolitikken.